

zondag 12 maart doopdienst

MET CHRISTUS BEGRAVEN EN OPGESTAAN

Bijbellezing: Romeinen 6, 1-14

Paulus wees de christenen in de stad Rome op hun doop. Hij nam hen als het ware weer mee terug naar het doopvont, naar het doopwater en hij zei: 'Kijk eens... Zie je dat water? Daarmee is alles gezegd over je leven. Daarmee is alles voor jouw en mijn leven anders geworden. Besef je dat?' Wij zullen in de preek stilstaan bij dat *leven vanuit je doop*. Dat doopwater, waardoor je je leven in een heel nieuw en ander perspectief mag zien. Dat water, dat een prachtige glans over je leven brengt.

Wat betekent dat doopwater dan? 'Nou', zo zegt Paulus: **Wij zijn door de doop met Jezus in Zijn dood begraven om, zoals Jezus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden.**

De doop, dat betekent 'sterven en opstaan met Jezus'. Van de dood naar het leven gaan! Of anders gezegd: 'je oude leven afleggen' en 'een nieuw leven ontvangen'. Maar misschien klinkt dat nog wat vaag en zijn het voor u heel grote, heftige maar ook onbegrijpelijke woorden. *Met Jezus in Zijn dood begraven zijn...* Ja, in deze weken zo voor het Paasfeest dat in april plaatsvindt, staan wij in de kerk extra veel stil bij het lijden en sterven van de Heere Jezus. Hoe de Heere Jezus die vreselijke weg gegaan... steeds dichterbij naar dat kruis toe... Jezus werd meegevoerd. Hij werd gebonden. Gemarteld. Men lachte Hem uit en sloeg Hem in Zijn gezicht. Hij kreeg na het vonnis een zwaar kruis te dragen, Zijn eigen dood tegemoet. Zo is Hij uiteindelijk dood gegaan aan het kruis. Op een vreselijke wijze gestorven en vervolgens begraven. Begraven: het was over. De weg was ten einde. ... En zo, zegt Paulus, tegen de gemeenteleden van Rome: zijn jullie met Hem *meebegraven*. Jullie zijn door Jezus op die vreselijke weg *meeegenomen*, *meegedragen*. Hij heeft jullie in Zijn hart met Zich meegedragen. En toen Hij aan het kruis hing... zie je dat vreselijke kruis voor je?... Pilatus had er een bordje boven laten plaatsen: Jezus van Nazareth, koning van de Joden. Maar zie je op dat kruis ook nog een ander bordje... Daar staat uw naam op. Dat kruis... was voor jou. Jij bent met Hem gestorven en begraven! Uw en mijn naam hangen daar boven Jezus' hoofd gespijkerd.

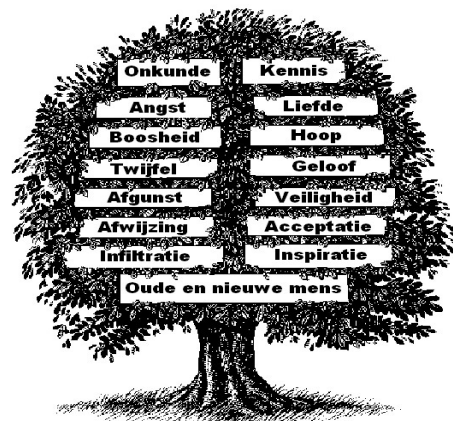
Heftig hè om zo je naam op een kruis te lezen? ... Maar weet je wat dat betekent? Dat betekent dat daar aan het kruis jouw oude leven is gekruisigd. Er is een kruis door uw en mijn leven gezet. Mijn leven dat is getekend door mijn schuld. Door schaamte. Door je tekortkomingen. Je leven waarin je zo vastzit aan jezelf. Ik weet niet wat u daarvan allemaal bij uzelf ziet..., misschien valt het in uw ogen wel mee, of misschien herkent u het juist wel heel sterk..., maar God velt een messcherp oordeel over ons leven. God laat ons in de Bijbel zien hoe ons leven zo anders is geworden dan door Hem bedoeld. Hij had voor ons zo'n heerlijk leven op het oog, in liefde en vertrouwen op Hem..., in liefde en verbondenheid met de medemens... waar wat is dat gruwelijk kapotgegaan op deze wereld. En als ik goed naar mijzelf kijk..., ja, wat zie ik daar dan vaak de sporen en van in mijn eigen leven... Als ik naar dat kruis kijk, waar Jezus is gekruisigd... en ik lees mijn eigen naam op dat bordje boven Hem..., wat wordt ik dan toch ontdekt aan mijzelf...: mijn nalatigheid. Je falen. Mijn gebrek aan bewogenheid vaak, ik voel het soms gewoon niet, want ik heb nog zoveel te doen en te willen. Wat ben ook ik toch geweldig verknocht geraakt aan mijzelf: zo bezig met mijn eigen leven. Daar bij dat kruis in die duisternis ervaar ik pas echt Gods verdriet en Gods brandende pijn en boosheid over deze wereld, over die

wereld die ook in mijn eigen hart zit en die God nauwelijks een plaats gunt. Dat kruis confronteert mij geweldig hard met mijzelf..., maar wat is het ook een geweldig mooie boodschap, want – zo zegt Paulus – dat oude leven, dat is voorbij! Het is over. Als je in Jezus geloof en je leven aan Hem geeft, als je Hem je hart geeft, dan mag je geloven: mijn oude leven is aan dat kruis gestorven. Ik mag opnieuw beginnen. Ik mag het achter mij laten. Zoals iemand eens heel mooi een plaatje heeft getekend: een grafsteen met daarop geschreven: 'hier ligt begraven: IK'. Dood voor de zonde.'

De doop wijst mij erop dat mijn schuld van gisteren, van vandaag, maar ook van morgen..., de doop wijst mij erop dat mijn schuld en mijn schaamte, mijn tekortkomingen, de dingen die in mijn leven zo anders zijn gelopen dan had moeten...dat ik dat allemaal achter mij laten. Het is voorbij! Het is gekruisigd. Dood. Het is over met mijn oude leven. Maar dan ook echt over. Gestorven en begraven...

Maar ook met Jezus opgestaan! Ik mag een nieuw leven beginnen! Ik mag een nieuw leven leiden. De wereld is dan nog wel geen steek veranderd...en in mijn eigen leven loop ik misschien nog steeds tegen dezelfde lastige dingen aan..., maar toch: ik mag echt nieuw beginnen. Jezus is opgestaan uit de dood... en Hij heeft mij door de dood heen *meegetrokken*. Hij heeft mij niet daar aan het kruis, of in het graf gelaten..., nee, Hij heeft mij een nieuw leven gegeven. En dat is zo geweldig! Paulus is daar zo vol over in alle brieven die hij heeft geschreven. Soms barst hij gewoon in zingen uit: 'niets kan ons meer scheiden van de liefde van God in Christus Jezus!' Voor altijd in liefde met God verbonden. Niets meer dat tussen mij en die allerhoogste HEER in kan staan. Er is een streep door mijn rekening gezet. Het oordeel dat over mijn leven gaat, is vergaan! Ik wordt door Hem *aanvaard*. ... Door Hem *vastgehouden*. Door de diepten van het leven heen. En door Hem *bewaard*. Zelfs door die laatste diepe diepte, de dood heen. Het eeuwige leven is al doorgebroken, ook al ligt het moment dat ik de laatste adem uit zal blazen nog voor mij ... Een totaal nieuw leven!

In dit nieuwe leven worden u en ik door Hem veranderd en vernieuwd. God heeft Zijn Geest gegeven Die ons van binnenuit wil vormen zoals u en ik door God als mens zijn bedoeld. Gods Geest wil dat nieuwe leven in ons gestalte en vorm geven: door ons van kracht te voorzien om vol te houden... door ons liefde te geven voor anderen... door ons geduld en vergeving te leren... door ons te helpen om keuzen te maken..., door ons steeds meer op God gericht te laten zijn en minder op onszelf..., om zo werkelijk een nieuw leven te leiden. Niet meer de zonde, niet meer het oordeel, niet meer de dood hebben het over je leven te zeggen. Nee: Gods liefde, Gods leven, Gods genade..., dat vormt de voedingsbodem waar je nieuwe leven in mag wortelen en op mag groeien:

Als u zo naar die boom kijkt hè...? Ziet u uw eigen leven getekend in sommige woorden die op die boom staan? Zit het wat uw leven betreft meer aan de linkerkant (angst, boosheid, twijfel, afgunst, afwijzing) of meer aan de rechterkant (liefde, hoop, geloof, veiligheid, acceptatie)? Die woorden in de boom zijn eigen slechts illustratie, er kunnen ook heel andere woorden in de boom opgehangen worden. De vraag is: bent u met Jezus begraven..., is dat oude leven van u gekruisigd en begraven... en bent u opgestaan in een nieuw leven? Leeft u al dat nieuwe leven? Of is alles nog het oude?

Dat doopwater heeft zoveel te zeggen over je leven, heeft *alles* te zeggen over je leven: het doopwater is enerzijds zo donker en zo diep... alles moet in het water achtergelaten worden... als je met Christus begraven wordt, dan verlies je alles van jezelf... maar dat doopwater is ook zo heerlijk en zo mooi: je mag een totaal nieuw leven beginnen. Omringd door Gods liefde. Verbonden met Jezus. Vervuld met Gods Geest.

Er zijn dus wel heel erg grote dingen over dat leven van de kleine Fenna uitgesproken... Daarom werd de doopouders ook gevraagd of zij hun kind in dit alles zullen onderwijzen en tot een voorbeeld zijn. Want als je met je kindje zo dicht bij het doopwater heb mogen staan, dan moet je dit gewoon met hem of haar delen. Dit moet je gewoon aan je kinderen vertellen! Zo mooi! *Wij zijn door de doop met Jezus in Zijn dood begraven om, zoals Jezus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden.*

Ik wil nog twee dingen verduidelijken. Want wij hebben het nu over allemaal heel grote en kostbare dingen waar ik van hoop dat Fenna en u en jij er echt iets mee zullen doen, maar... Fenna zelf heeft daar natuurlijk niets van meegekregen. En daar gaat het in eerste instantie om natuurlijk. Eigenlijk ook wel vreemd: zij is nog geen twee maanden oud en wij hebben het al over 'het oude leven afleggen' en 'een nieuw leven mogen beginnen'. Is dat niet een beetje vroeg? Kan je niet beter wachten tot Fenna zelf hierin haar keuzen kan maken en zal zeggen wat zij ervan denkt?

Natuurlijk verlangt God ook een antwoord van Fenna, als zij later ouder zal worden, zoals God van u en jou allemaal een antwoord verlangt. De doop is niet een automatisch iets: wij dopen een kindje en wij geloven dat het vervolgens allemaal goed komt. Nee, als het zo zou zijn, dan konden wij beter vanmorgen heel Schollevaar erbij dopen. Nee, het dopen van een heel klein baby'tje, zonder dat het zelf iets heeft in te brengen, heeft een andere betekenis: door Fenna te dopen, terwijl zij nog zo klein is, laten wij daarmee zien dat alle nadruk ligt op wat God voor haar heeft gedaan. Zo zegt Paulus het eigenlijk ook. Paulus zegt niet: met de doop leggen wij ons leven af en met de doop staan wij weer met Jezus op. Nee, Paulus zegt: in de doop *worden* wij met Christus begraven... en in de doop *worden* wij met Hem opgewekt. Je doet het niet zelf. Natuurlijk begraaf je jezelf niet. En jezelf opwekken dat kan je ook niet. God begraaft ons in de doop mee met Christus... en God wekt ons op uit de dood tot een nieuw leven! Alle aandacht wordt door Paulus gelegd op wat *God* heeft gedaan, waar *God* u en mij in wil meenemen. De doop wijst helemaal en alleen naar God en Gods liefde voor u en mij. In de doop wordt Fenna aangezegd wat God allemaal heeft gedaan... en hoe God haar leven wil vernieuwen... en wil vasthouden... en wil vormen. God heeft definitief de wissel omgezet. Marc en Marieke mogen straks Fenna vertellen wat een geweldige nieuwe weg God met haar en met ons is ingeslagen. God heeft definitief de wissel omgezet. Alleen verlangt God er natuurlijk naar dat Fenna met hulp van haar ouders leert om dat nieuwe spoor te volgen.

Met Christus begraven in de dood en met Hem opgestaan om een nieuw leven te beginnen. Ik heb iets proberen uit te leggen waarom dat alles al over het leven van de jonge

Fenna wordt uitgesproken, nog voordat zij er op kan reageren, of erom vragen. Het gaat namelijk allemaal om God en Zijn liefde: *Hij* zet die stap. *Hij* ontmoet ons op onze weg en neemt ons mee op die weg van sterven en opstaan... Wij worden door Hem begraven in Jezus' dood en mogen met Jezus opgewekt worden om een nieuw leven te leiden... En daar kunnen wij als mensen alleen maar amen op zeggen.

Maar voordat ik 'amen' zeg, nog één ding: dat nieuwe leven...verlost van de zonde, van de dood, van het oordeel... vrij..., geen angst meer..., nieuw, zoals God het heeft bedoeld..., vol van liefde.. Ik moet zeggen dat mijn leven niet altijd zo aanvoelt en daar veel van weg heeft, herkent u dat? Soms botst dat prachtige nieuwe leven zoals Paulus daarover spreekt, zo hard op mijn dagelijkse leven met al zijn strubbelingen en teleurstellingen en fouten en onvolmaaktheid. Kom je straks uit de kerk en heb je gelijk al iemand in je hart veroordeelt, of neem je je voor om zorgvuldiger om te gaan met je gebed en Bijbelstudie en zit je de volgende dag gelijk weer in de stress van je werk. Je oude leven voelt zo vaak als een goeie oude jas.

Aan de ene kant is het misschien goed om jezelf dan inderdaad eens af te vragen: ga ik dat spoor, heb ik die wissel wel genomen, die God heeft omgezet? Ben ik die weg van sterven en opstaan gegaan? Of trek ik nog mijn eigen spoor?

Aan de andere kant hè... Ik las laatst een prachtige uitspraak die u en mij misschien ook wat kan bemoedigen: dat nieuwe leven, waar Paulus het over heeft. Dat leven vanuit de doop, opgestaan, nieuw, met God... dat leven, zo schreef iemand, is niet een *ervaring*, maar een *openbaring*.

Dat nieuwe leven dat God aan u en mij wil geven, dat is niet iets dat je altijd en op elk moment hoeft te voelen en mee te maken... Het is niet een ervaring, maar een openbaring: het wordt je allereerst door God aangezegd. Hopelijk wordt het ook een ervaring en mag je ook stukjes van dat nieuwe leven in je bestaan gaan zien, gaan ervaren..., maar zoek alsjeblieft niet teveel naar allemaal ervaringen. De ene dag kan je misschien bemoedigd worden door mooie ervaringen, de andere dag kan je in twijfel raken doordat je met jezelf de dag aan het doorworstelen bent. Ik zou u daarom willen zeggen: *leef vanuit wat je wordt aangezegd. Leef vanuit wat God je met de doop heeft beloofd.* Paulus zegt: 'wanneer wij met Christus zijn gestorven, *geloven* wij dat wij ook met Hem zullen leven.' Geloof het dus. Ga met Jezus dat doopwater door. En soms mag je dan opeens toch ervaren dat dat nieuwe leven werkelijkheid is. Dat je – om maar een paar voorbeelden te noemen – dat je dan later soms tot je eigen blijdschap mag ontdekken dat je bijvoorbeeld loskomt van die pijn uit het verleden, dat je het kunt laten rusten. ... Of dat je tot je verwondering mag merken dat je inderdaad meer geduld met een ander hebt, dat de Heilige Geest die vrucht van geduld en zachtmoedigheid in je leven laat groeien. ... Of dat je anders omgaat met afwijzing en waardering, omdat wie je ten diepste bent niet afhankelijk is van mensen, maar van God. ... Of dat je steeds meer beseft hoe heerlijk het is om te leven uit vergeving en genade en je bevrijd voelt ... Of dat je ervaart dat je steeds dichterbij God leeft en Hem bij steeds meer dingen betreft. ... Dat je misschien steeds meer verlangt om straks voor eeuwig bij Hem te zijn. ...

Vandaag werden wij mee door Paulus weer meegenomen naar het doopvont. Ziet u dat water? Dat heeft alles over uw en mijn leven te zeggen. ... Het is mijn verlangen dat u en ik, dat wij allemaal, van de allerkleinste Fenna, tot de alleroudeste onder ons steeds meer deze diepe betekenis van de doop zullen gaan verstaan... en in ons leven zullen gaan ervaren... en ons leven daarop afstemmen.